

Parti Gáttörő

*BALATONKENESE
2026. JÚLIUS 4–12.*

*45. KOMMUNIKÁCIÓS-
ÉS MÉDIA SZAKTÁBOR*

VÁLTÁSOK ÉS VÁLTOZÁSOK
3. OLDAL

OLVASÁS:
ELAVULT ÉS SZÜKSÉGSZERŰ?
13–15. OLDAL

FÜRGE RÓKA LÁBAK –
A TÁBOR KUTYA SZEMMEL
10–12. OLDAL

„HA VALAMIBEN KIMAGASLÓAN
JÓ VAGY, TEDD FEL RÁ AZ ÉLETED!” –
SCROB ANDI
18–19. OLDAL



ÉLVEZZÜK KI, AMÍG LEHET!

Pár napja beköszöntött a július, ami számomra egyet jelent: a Médiatábor kezdetét. Emlékszem, egy éve, amikor az első táborom előtt álltam, rettenetesen izgultam, nem tudtam, hogy mire számítsak, hogy vajon be fogok-e illeszkedni, hogy jól fogom-e érezni magam, megfelelek-e majd a rám váró feladatoknak. Valószínűleg nem én voltam az egyetlen leendő táborozó, aki örvénylő, visszatérő kételyekkel vágott neki Balatonkenesének. (Nyugtass meg, hogy nem!) Azonban hamar kiderült, hogy kicsit túlgondoltam.



A DUE-táborban furcsán telik az idő, reggel idegenekként érkezünk és este már úgy beszélgetünk, mint akik évek óta ismerik egymást. Egyre gyorsabban telnek a napok, felejthetetlen élményeket szerzünk, de közben végig velünk van a szorító érzés, ami figyelmeztet, hogy ez az egész nem sokára csupán egy távoli emlék lesz.

Na de ne szaladjunk ennyire előre, hisz még csak „félidőnél” sem járunk, de már így is rengeteg minden történt a tábor nyüzsgő életében. Szerencsére mi, a printesek, arra vállalkoztunk, hogy minden érdekes és izgalmas történést megörökítsünk Neked újságunkban. Ha ezt olvasod, biztos, hogy jó helyen jársz!

IMPRESSZUM

Főszerkesztő: Megyeri Hanna Anna
Főszerkesztő-helyettes: Gergely Ádám

Szerkesztőség: Barabás László, Beck Vivien, Bogdándy Balázs, Gergely Ádám, Gyémánt János Dominik, Hengl Mirella, Klenovics Anna, Kövecses Sára, Megyeri Hanna Anna, Sarf Janka, Veres Bernadett.

Csoportvezetők: Hacsek Anikó, Velek Domonkos

Tördelő: Balázs István

Grafikus: Vincze-Hajnal Blanka

Fényképek: Bukoveczki Zalán, Dávid Edina, Gundl Albert, Hlaváčová Anna, Horváth Anna, Islai Noémi, Kenéz Fanni, Kovács Zorka, Szabó Hanna Panna, Török Szófia, Zsurka Dávid

Fotós csoport vezetője: Borbás-Szabó Csilla Livia

Felelős kiadó: Bodor Júlia

A médiatábor internetét a VANNET Telekommunikációs Kft. biztosította

BELSŐ VÁLTOZÁSOK: ÚJ HELYEN A HORAKTÁR, ÁTALAKULT A VEZETŐSÉG

A HOTEL KENESE PORT ÉS A TÁBORI HANGULAT A RÉGI, DE A KULLISSZÁK MÖGÖTT TÖRTÉNT PÁR ÁTALAKULÁS. ÖSSZESZEDTÜK A LEGFONTOSABB ÚJÍTÁSOKAT, AMELYEKEL AZ IDEI TÁBOROZÓKAT VÁRTA A VEZETŐSÉG.

A legnagyobb logisztikai változás a videós csoport stúdióját és eszköztárát, a Horaktárat érintette. Mivel a korábbi, C épületben található főhadiszállást idén kikötői raktárként használják, Hora Dani és Nagy Aliz csoportjának költöznie kellett: a tábor másik felén, az ebédlő melletti személyzeti bejáratnál rendezkedtek be.

Az új stúdió világosabb, könnyebben takarítható és teljesen klimatizált, így nappal hűvös környezetet ad a bent tartózkodóknak.

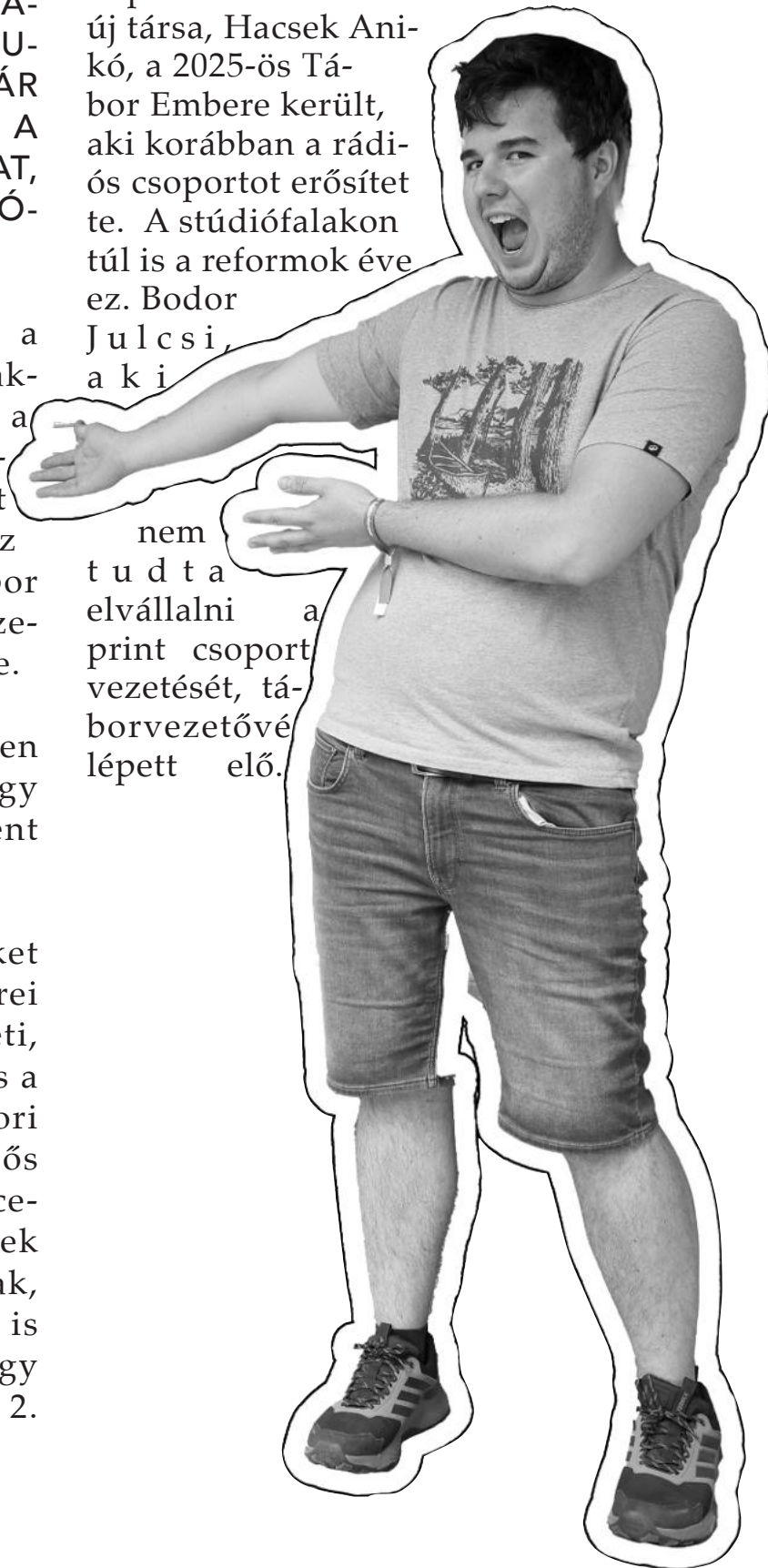
Új arcokból sincs hiány: a tévéseket idén a már régóta dués Szentendrei Adri mellett Scrob Andi vezeti, akinek tapasztalataival a csoport és a tábor egy erős taggal bővült. A tábori háttér munkáért és technikáért felelős alakulat, az Interstellar Assistance-hoz Molnár Beni csatlakozott, akinek tudástárával nemcsak a táborozóknak, hanem a technikai csapatnak is fontos tagjává vált. Mindemellett egy saját stúdiót is épített az A épület 2. emeletén.

Biztonsági felelős pedig Róka a kistacskó, Chili, a fotós csoport egyik vezetőjének kutya felel idén, Parker, a dobermann, a tulajdonos fiának kutya nélkül.

A printeseket közül Velek Domi mellé új társa, Hacsek Anikó, a 2025-ös Tábor Embere került, aki korábban a rádiós csoportot erősítette. A stúdiófalakon túl is a reformok éve ez. Bodor

Julcsi,
a ki

nem tudta elvállalni a print csoport vezetését, táborvezetővé lépett elő.



HÍREK

„Tárt Kapukkal várva”

Július 10-én, péntek délelőtt érkezik a táborba Kapu Tibor kutatóúrhajós egy nyolc fős stábbal, köztük Cserényi Gyula kiképzett asztronautával. Közösen fognak előadást tartani, ami után 20–25 percig tehetnek fel kérdéseket a táborlakók. Külön interjút csak előzetesen egyeztetett módon lehet készíteni, amelyeknek igénylését a táborvezetőség bonyolította le. A vendégek kérésére csak csoportos szelfik készítésére van lehetőség az úrhajósokkal – tájékoztatott minket Herczeg Zsolt, szakmai vezető, kapcsolattartó.

Gergely Ádám

Programdilemma

Programdilemma előtt állnak a táborozók július 7-én, kedden: az esti sávban egyszerre három párhuzamos opció közül is választhatnak a résztvevők. Akik a nyugodtabb kapcsolódást keresik, egy pörgős társasjáték-esttel vagy Kuti Sándor vezette hangmozi élményével tölthetik az időt, míg a sportrajongók együtt szurkolhatnak az Argentína–Egyiptom vb-meccsen este hat órától.

Bogdándy Balázs

A Rajtaütés

Hétfő reggel vízvvezeték szerelő érkezett a táborba, hogy megjavítsa az elromlott csap tömítését a B épület 5-ös szobájában. A Hotel Kenese Port tulajdonosa, a „Doktornő” a szakembereket kísérve ételt és italt talált a szobában – bár ezt a lakói tagadják, amit tilt a tábor szabályzata. Egy hatósági ellenőrzés esetén emiatt több milliós bírságot kaphatott volna a szálláshely – árulta el Bodor Julcsi, táborvezető. Ezt követően Zala Orsi, táborvezetőségi tag és Julcsi a tulajdonossal közösen ellenőrizték a szobákat. A B épület 13-asban 2 deciliteres citromos vodkát találtak, amit elkoztak és kiöntöttek.

Gergely Ádám

Fókuszban a tehetség

Hétfőn délután véget ért a Ki Mit Tud? castingja. A televíziós formátumra való tekintettel a tizenhárom jelentkezőből csak hat produkciót jutott tovább a csütörtök este nyolckor megrendezendő döntőbe. A válogatási szempont az volt, hogy minél színesebb legyen a műsor. Babcsány Andris programfelelős elárulta, egyelőre nem hozták meg a döntést arról, hogy

az utóbbi évek szokásaihoz hűen a győztes jutalma a Tábor Embere-gálán való fellépés lesz-e. A szervezők a zsűri összetételét nem árulták el, azt viszont igen, hogy számíthatunk meglepetés produkciókra és vendégekre is.

Gergely Ádám

Feetnews

A Borbás-Szabó Csilla Livia vezette fotós csoport kollázskészítési feladatához lábképeket gyűjtöttek a DUE-táborban hétfőn. A kreatív ötlet azonban továbblépett: a táborozók azóta is vadásszák a vicces lábfotókat, amelyekből már mémek is készülnek. Egy egyszerű feladatból igazi tábori trend lett.

Kövecses Sára

Lelepleződött a mémmaffia

Lelepleződtek a tábor vezetőségének ajtajaira ragasztott mémek készítői: kiderült, hogy hét táborozóból álló társaság egy Messenger-csoporton belül gyártotta a képeket. A mémeket vasárnap este, a vezetőség megbeszélése alatt ragasztották ki. A nevük elhallgatását kérő érintettek elárulták,

„küldetésüket” nem adják fel, a tábor ideje alatt még több vicces képet fognak gyártani.

Kövecses Sára

Váratlan találkozás

A tábor első napján vendégek érkeztek a Hotel Kenese Port területére, azonban nem a DUE médiatáborába, hanem egy vitorlástáborban való részvétel miatt. Érkezésük meglepetésként hatott több duésre, hiszen a C épületben lakók jelenlétéről még a táborvezetőséget sem értesítették.

Bogdándy Balázs

ELSŐPRÓ GYŐZELMET ARATOTT A KÉK CSAPAT A TÁBOR BELEHÚZON

JÚLIUS 6-ÁN, A TÁBOR HARMADIK NAPJÁN SOR KERÜLT A TÁBOR BELEHÚZ NEVŰ VETÉLKEDŐRE, AHOL HÁROM CSAPAT MÉRHETTE ÖSSZE A TUDÁSÁT, ÜGYESSÉGÉT ÉS LELEMÉNYESÉGÉT ÉRDEKES ÉS SZÓRAKOZTATÓ FELADATOK SORÁN.



A program este fél kilenckor kezdődött, mindenki helyet foglalt az alakulótéren, és kezdetét vette a vetélkedő. A sárga csapat élén Bodor Julcsi táborvezető állt, a fehéreket Hora Dani, a kékeket pedig Velek Domonkos csoportvezetők irányították. A résztvevők kalapból húzott cédulák alapján rendeződtek csoportokba.

Az átrendeződés után kezdetét vette az első feladat, a DUE-tudor, az egész program folyamán ismétlődő

játék. Gyors és dinamikus hangulata felpörgette az eseményt és meghozta a jó hangulatot. Minden csapatból egy-egy lelkes jelentkezőnek kellett kísérletet tennie arra, hogy a leggyorsabban rácsapjon Cs. Lajosra, a gumicsirkére, majd bemondja a helyes választ az adott DUE-val kapcsolatos kérdésre. Az első megválaszolható kérdés az egyesület alapításának éve volt, amire helyes válasz érkezett. Ilyen és ehhez hasonló kérdésekben kellett összemérniük a tudásukat a

versenyzőknek, de véleményem szerint csak a gyorsaság és a reflexek határozták meg, hogy melyik csapatnak sikerült értékes pontokat szereznie.

A második feladat, a „Ki a ludas?” szintén nagyon vicces és szórakoztató volt. A játék lényege az volt, hogy a csapatoknak meg kellett tippelniük, hogy a meghatározások melyik táborvezetőségi tagra vonatkoznak a táborvezetőség szerint. Például:

„Melyik táborvezetőségi tagtól féltened legjobban a lányodat/fiadat?”

(A helyes válasz ez esetben Babcsány Andris programfelelős volt.) A kérdésekre – számomra meglepő módon – a válaszok nagy részét helyesen tippelték meg a csapatok.

Az ezt követő versenyszám az előző tematikája szerint zajlott, viszont most azt kellett megtippelni minden újságírói tudást bevetve, hogy a felsorolt nem mindennapi címek közül melyek voltak valósak, melyek pedig kitaláltak. A meghökkentő címek



valóságát nem volt könnyű kitalálni, de a csapatok ügyesen egyezteték gondolataikat, és több-kevesebb sikerrel helyesen ítélték meg az álcímek és valós címek közötti különbségeket.

Ezután a Beugró nevű feladat következett, ahol spontán, humoros interjúkat kellett készíteni, miközben a zsűritagok utasítására az adott szereplőknek különböző tulajdonságokat kellett magukra öltetni, ami még színesebbé varázsolta az amúgy sem hétköznapi beszélgetéseket. Ebben Bodonyi Dani, a rádiós csoport vezetője állt alanyként rendelkezésére a táborozóknak.

Talán a következő versenyszám volt a legérdekesebb, a csapatoknak öt percen belül egy hosszú láncot kellett létrehozniuk a cipőfűzőik összekötésével. A tagok minden erejüket és cipőjüket beleadva küzdöttek, és igyekeztek a leghosszabb láncot létrehozni.

A vetélkedő szoros eredménnyel zárult, végül a dobogó legalsó fokát a sárga csapat foglalta el 44 ponttal. A második helyezett a fehér csapat lett 52 ponttal. A dobogó legfelső fokára a kékek állhattak, akiknek 65 pontot sikerült összegyűjteniük. Az este jó hangulatban telt, mindenki remekül érezte magát.

AMIKOR VAKOND A FÖLD ALATT VOLT

A TÁBOR TÖRTÉNETE HOSSZÚ IDŐRE VEZETHETŐ VISSZA, IDÉN A 45. ALKALOMMAL SZERVEZTÉK MEG. EZT A TÖBB ÉVTIZEDES HAGYOMÁNYT TÖBBEK KÖZÖTT AZ ÖTLETGAZDÁKNAK, KÖZTÜK KUTI SÁNDOR, SZAKMAI VEZETŐNEK KÖSZÖNHETJÜK. INNEN-ONNAN AZONBAN LEHETETT HALLANI, HOGY SANYI VALAMILYEN OKOKBÓL EGY IDEIG NEM VOLT JELEN A DUE-TÁBOROKBAN. FELMERÜLT BENNÜNK A KÉRDÉS, HOGY VAJON MIÉRT HATÁROZOTT ÚGY, HOGY ÉVEKIG NEM JÖN VISZSA? MI VOLT AZ OKA? TALÁN VALAMIT TITKOL ELŐLÜNK?

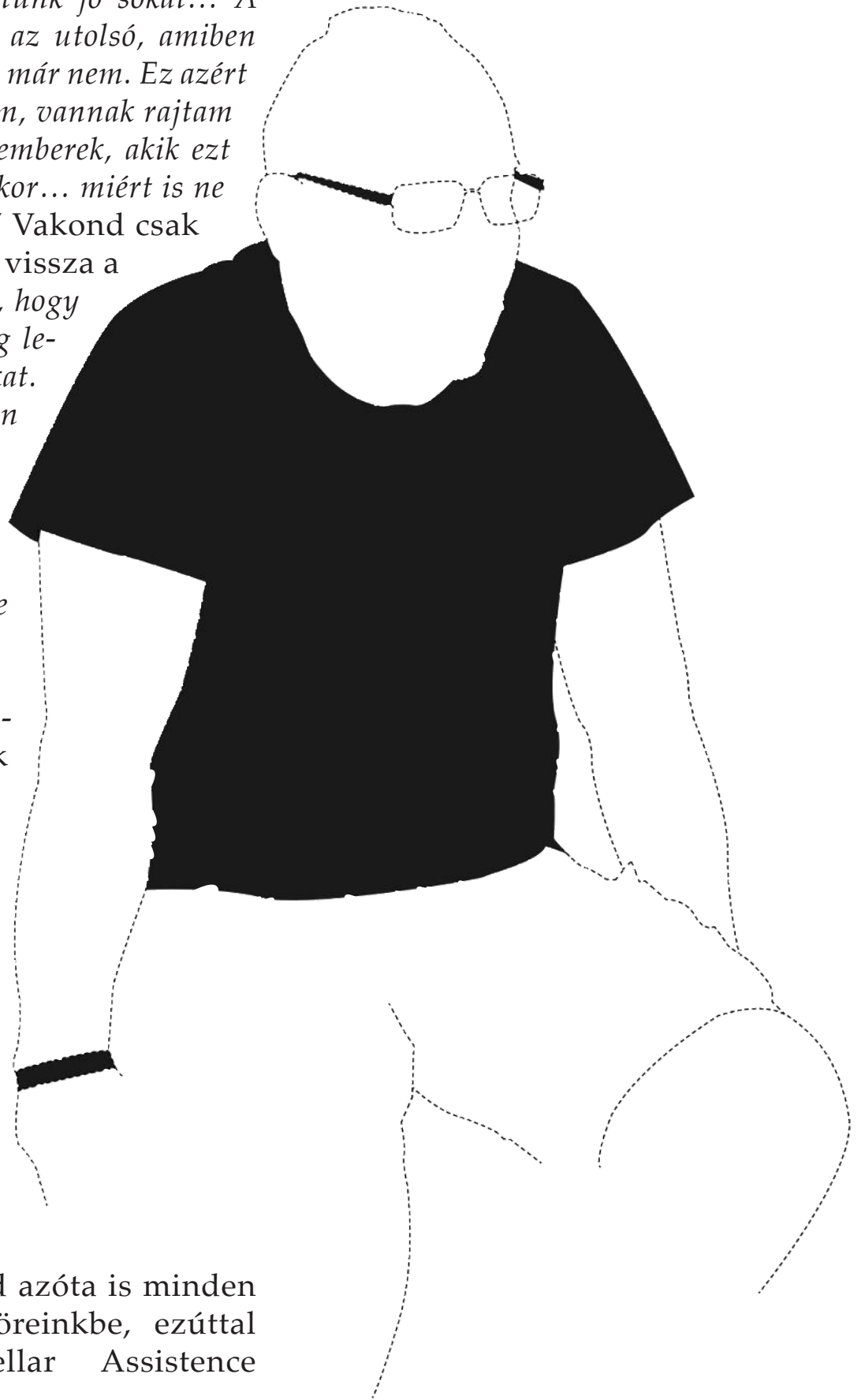
„1982 óta alapítótag. A tábori technikai csapat, az Interstellar Assistance vezetője” – a Kis Hasznos kiadvány így mutatja be Sanyit, azaz „Vakondot”, de egykori távollétéről nem számol be.

Az ügyel kapcsolatban felkerestünk szakmai vezetőinket, Herczeg Zsoltot és dr. Szayly Józsefet, akik már hosszú évek óta részesei a táboroknak, azonban még ők sem tudtak választ adni arra, hogy vajon miért ment el Sanyi évekre. Megkérdeztük Bodonyi Dánielt is, a rádiós csapat vezetőjét, aki már évek óta Vakond mellett tevékenykedik a technikai csapatban, így jól ismerik egymást.

„Nem egyedi eset, Vakond nem csak egyszer tűnt el, viszont volt, hogy tíz évre tette. Távolléte nagyon sokáig húzódott. Én voltam olyan táborban, amikor Vakond nem. 2018-ban csak építeni és bontani jött le” – emlékezett vissza Dani, aki szerint szimplán annyi történt Vakonddal, hogy egy ponton mást hozott neki az élet számára. „Gondolatok bele, hogy eltelik az életemből irtózatosan sok év, aminek mindig van egy fix eleme, hogy eljössz a táborba. Egyszer csak elgondolkodsz azon, hogy mi lenne, ha ez nem így történe?”

A feltevés jogos, de tényleg csak ennyi lenne a dolog mögött? A kérdésre Kuti Sándor személyesen is válaszolt. Vakond története ugyanabban a gimnáziumban kezdődött, mint dr. Szayly Józsefé – itt kezdtek el a rádiózással foglalkozni. Később mind a ketten a médiában helyezkedtek el, Jóska a tartalmi oldalról, Sanyi a technikai oldalról. *„Ez a leosztás mind a mai napig így van. Az első táborokban az én felügyeletemmel és ötleteim alapján állítottuk össze a technikáját a tábornak. Közösen beszéltek meg, hogy mi lesz a tábornak a tematikája” – mondta el Vakond. Szerint a világ fejlődése a média fejlődését is eredményezte. A szalagos felvételek után megjelentek a CD-k, majd a számítógépek és egyéb eszközök – Sanyi nagyon nyitottan és szeretettel mesélt a tábor történetéről. Ezután jött el csak az igazán várt pillanat. Ha Sanyi ennyire szerette a tábor, mikor és miért tűnt el csak úgy évekre? „Az első tizenpár tábor le-*

ment, aztán amikor harminckét-három éves lettem, akkor azt mondtam, hogy, hú, ebből már csináltunk jó sokat... A szanazugi tábor volt az utolsó, amiben jelen voltam, és utána már nem. Ez azért volt, mert úgy éreztem, vannak rajtam kívül is ügyes, okos emberek, akik ezt tudják csinálni, és akkor... miért is ne csinálják inkább ők?" Vakond csak évekkkel később tért vissza a táborba. „Kitaláltuk, hogy archiválni kéne a még lejátszható szalagokat. Azonban egy ilyen munka rettenetesen unalmas folyamat. Reggeltől estig nézni, hogy a szalag megy körbe-körbe elégmonoton tud lenni.” Ennek hatására kitalálták barátival, hogy lejönnek a táborba, beköltöznek egy szobába és nekiálltak archiválni. „Aztán a következő táborban folytatódott ugyan ez, csak már bekapcsolódtunk a tábor életébe. A következő évben még jobban, és így vissza kerültem a tábori mindennapokba. Szerencsére Vakond azóta is minden évben visszatér köreinkbe, ezúttal már az Interstellar Assistance vezetőjeként.



FÜRGE RÓKA LÁBAK – A TÁBOR KUTYA SZEMMEL

VAN VALAKI A TÁBORBAN, AKI MINDIG OTT VAN, AHOL TÖRTÉNIK VALAMI. NEM VEZETŐ, NEM SZERVEZŐ, ÉS MÉG TIPIKUS TÁBOROZÓNAK SEM TEKINTHETŐ. A LEGTÖBBEN MÁR ISMERIK, DE VAJON MILYEN LEHET A TÁBOR RÓKA SZEMÉVEL? EZÚTTAL NEM CSAK AZ Ő TÖRTÉNETÉT ISMERHETJÜK MEG, HANEM AZOKÉT A NÉGYLÁBÚ ELŐDÖKÉT IS, AKIK AZ ÉVEK SORÁN MEGFORDULTAK A TÁBORBAN. ÖVÉ A SZÓ.

Lakatos-Szabó Keró Róka Pucul vagyok, vagy ahogyan már a legtöbben ismerhettek, Róka. Lehet, hogy még nem mindenkinek volt lehetősége közelről megismerni, de én már jó ideje figyellek titeket. Be kell vallanom, hogy egy felettébb érdekes falkát alkottok. Reggel, mikor az első köreimet futom a hotel körül, szinte senkivel sem találkozom, pedig nagyon szívesen tartanám a reggeli tornaórákat Babcsány Andris helyett. Este viszont elképesztő hangosok vagytok és rengeteg energiátok van. Azt is megfigyeltem, hogy valamiért mindenki elolvad, amikor meglát. Nem panaszkodom, mert ennek általában fülvakargatás, pocaksimogatás,

vagy egy-két kedves szó a vége. Azt viszont még mindig nem értem, hogy miért mondjátok folyton, hogy „jaj, de cuki!”, én személy szerint jobban örülnék a

„micsoda tekintélyes úriember!”

megszólításnak. A napjaim általában azzal telnek, hogy ellenőrzöm, hogy minden rendben van-e a táborban, és mindenki észreveszi-e a jelenléteimet.

Juj! Hiszen még be sem mutattam nektek a gazdimat, Chilit. Tudjátok, pont olyan, mint én, csak egy kicsit magasabb, és nem fél a biciklittől. Tudniillik, én nagyon nem csípem ezeket a kétkerekes közlekedési eszközöket. Miért nem lehet normálisan, négylábon futkosni, mint ahogy én is teszem?

Ha még nem tűnt volna fel, nagyon kíváncsi teremtés vagyok. Imádok szaglászni a tábor környékén, és mindig résen vagyok.

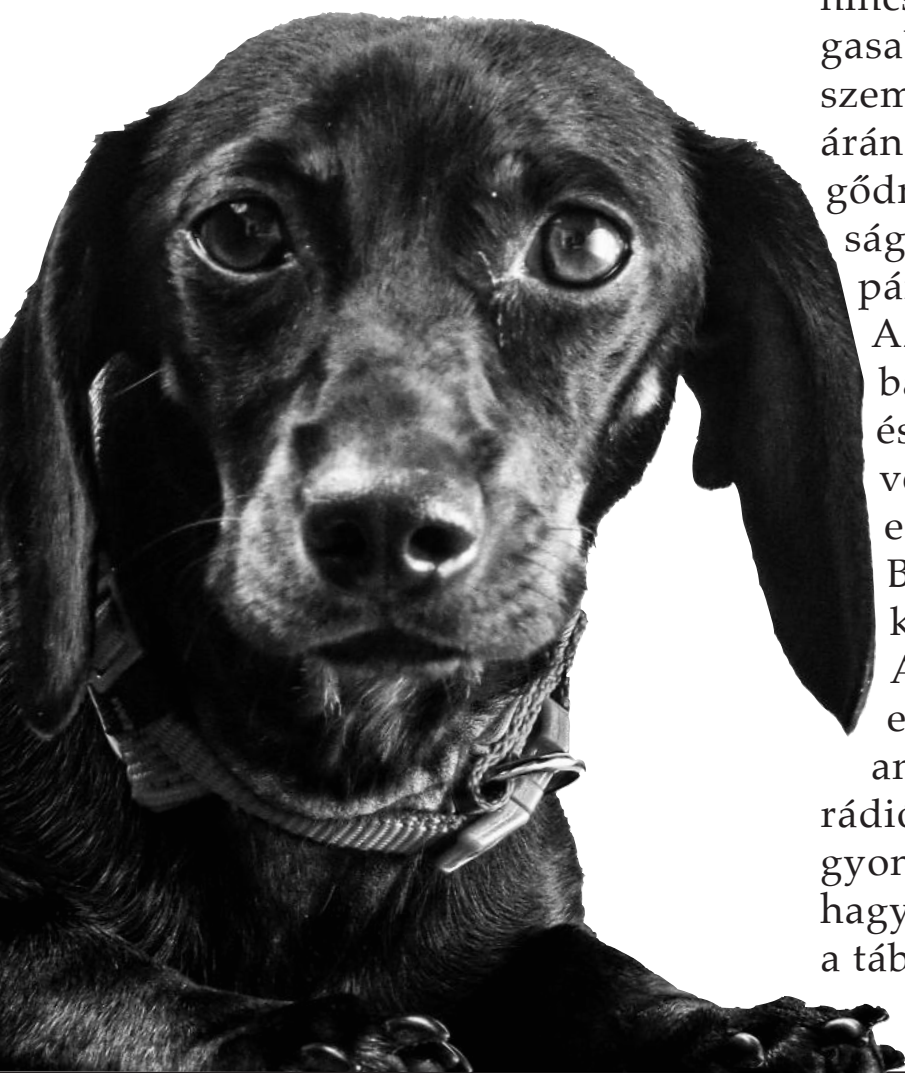
Ha például valakinek kaját látok a kezében, odamegyek, hátha szerencsém lesz, és lepottyan egy értékes falat.

De nehogy azt higgyétek, hogy ilyen unalmas életem van itt a táborban, hiszen a minap is nagyon jól szórakoztam a fiúkkal. Képzeljétek el, annyira kedvesek voltak, hogy elkezdtek velem focizni. Kicsit úgy tűnt, hogy nem értik a játék lényegét, mert csak ide-oda rugdosták nekem a labdát, kaput meg nem jelöltek ki, ahová a gólt rúghattam volna.

Amikor ideköltöztem, hamar szembesítettek a hírrel, hogy nem én vagyok a DUE történelmében az első

négylábú táborozó. Bevallom, ez felkeltette érdeklődésemet, még akkor is, ha tisztában vagyok vele, hogy én vagyok minden idők legszerethetőbb tábori kutyája. Mivel ilyen kíváncsi természetű vagyok, nem hagyott nyugodni a gondolat. Ezért megkérdeztem azokat, akik még emlékeznek rájuk, és összegyűjtöttem néhány történetet a tábor korábbi négylábú lakójairól.

Parker volt az a kutya, aki rettegésben tartotta az egész tábort. Csak hogy jobban megértsétek az egészet, Parker egy nagy, fekete dobermann volt, aki az épület tulajdonosához tartozott. Nem vagyok előítéletes, és tényleg semmilyen problémám nincsen a nálam egy méterrel magasabb kutyatársaimmal, de azt hiszem, Parkerrel semmi erőfeszítés árán sem tudtam volna egy ágra vergődni. Hacsak Anikótól, a print újságíró csoport egyik vezetőjétől egy pár évvel ezelőtti sztorit hallottam. Az út, amin haladt a rádióstúdióba, ütközött Parker székhelyével, és személyes területi inváziónak vette ezt a behatolást, így nemes egyszerűséggel kikergette őt a Balatonig. Szerencsére nem Parker nyerte ezt a futóversenyt, de Anikó gazdagodott egy intenzív edzéssel. Ha Anikóban nem is annyira, de Bodonyi Daniban, a rádiós csoport egyik vezetőjében nagyon mély nyomokat hagyott Parker jelenléte a táborban.



„Már az első pillanattól kezdve problémám volt ezzel a kutyussal, mert annak ellenére, hogy nem harapott meg senkit, nem bíztam benne” – árulta el Dani, és teljesen megértem. Én sem szoktam bizalmat szavazni egy olyan kutyának, aki akkora, mint egy kisebb ló. Anikó esete után szalaggal kerítették körbe Parker területét, majd később arra a döntésre jutottak a gazdájával, hogy a tábor ideje alatt ne tartózkodjon a területen.

A Parkertől nagyon eltérő személyiségű Zola, Dr. Szayly Józsefnek, a DUE alelnökének és Zala Orsi, táborvezetőségi tagnak a kutyája. Bodonyi Dani szerint ő „mindenki kedvenc cane corso-ja”, aki most ünnepli

tizenkettedik születésnapját, de már kölyök korától kezdve jár a DUE táborába.

„Zolának az a jó tulajdonsága, hogyha félsz tőle, akkor ő biztosan jobban fél tőled.”

Szóval Parker megtanította az embereknek, hogy érdemes futócipőt is hozni a táborba, Zola meg azt, hogy megsimogatni egyet közülünk nem jog, hanem kiváltság. Én egy arany középút vagyok közöttük, hiszen mindkettőjüktől sikerült átvennem a legjobb tulajdonságaikat, a rosszakat pedig rájuk hagytam.



OLVASÁS: ELAVULT ÉS SZÜKSÉGSZERŰ?

AZ OLVASÁS AZ EMBERISÉG TÖRTÉNELMÉNEK FONTOS FORMÁLÓJA. ALEXANDRIÁTÓL A SAJÁT VÁROSOD KÖNYVTÁRÁIG MINDEN KORBAN A TUDÁS, A SZÓRAKOZÁS ÉS A KIKAPCSOLÓDÁS FŐ ESZKÖZE VOLT. NAPJAINKBAN VISZONT A TECHNOLOGIA ROHAMOS FEJLŐDÉSÉVEL, A KIMERÍTHETETLEN MENNYISÉGŰ SZÓRAKOZTATÓ TARTALOMMAL ÉS A MESTERSÉGES INTELLIGENCIA MEGJELENÉSÉVEL VAJON MENNYI HELYE MARADT A KÖNYVEKNEK? SZÁMÍT EGYÁLTALÁN, HA VALAKI OLVAS A MAI VILÁGBAN? A TÁBOROZÓK KÖRÉBEN KÉSZÍTETT FELMÉRÉSÜNK CÉLJA EZEKRE A KÉRDÉSEKRE VÁLASZT ADNI.

A felmérésben összesen 52-en vettek részt, így az adatok bár nem reprezentatívak, viszont valamelyest irányadók. A kutatásban résztvevők 60 százaléka nő és 40 százaléka férfi volt. Az átlagéletkor 17,69 év.

Amikor először láttuk a felmérés adatait, arra számítottunk, hogy az egyes demográfiai csoportok különböző módokon állnak az olvasáshoz. Ennek ellenére nemtől, tanulmányi szinttől és kortól függetlenül az adatok kevés kivétellel megegyeztek a felmérés összegzett eredményével.

A válaszok mélyebb elemzése érdekében megszólítottuk Herczeg Zsolt szakmai vezetőt, és őt kérdezve arra jutottunk, hogy akik kitöltötték a kérdőívet, azok körülbelül azonos életkorúak, az oktatási rendszer azonos szintjén vannak, és ebben az életkorban az olvasás tekintetében még általában nincs olyan nagy különbség. Zsolti szerint vélhetően hasonló társadalmi státuszú fiatalok érkeznek ebbe a táborba, emiatt is lehetnek ilyen reprezentatívak az adatok.

MIT IS MUTATNAK VALÓJÁBAN EZEK AZ ADATOK?

A felmérésben résztvevők 34,6 százaléka évente 1-3 darab könyvet olvas el. Ez elsőre igen csekélynek tűnhet, viszont az országos átlagnak megfelelő, sőt meghaladja azt. Magyarországon ugyanis az Eurostat 2022-ben felvett, 2024-ben publikált adatai alapján a 16 évnél idősebb lakosság 47,2 százaléka egyetlen egy könyvet sem olvas el egész évben.

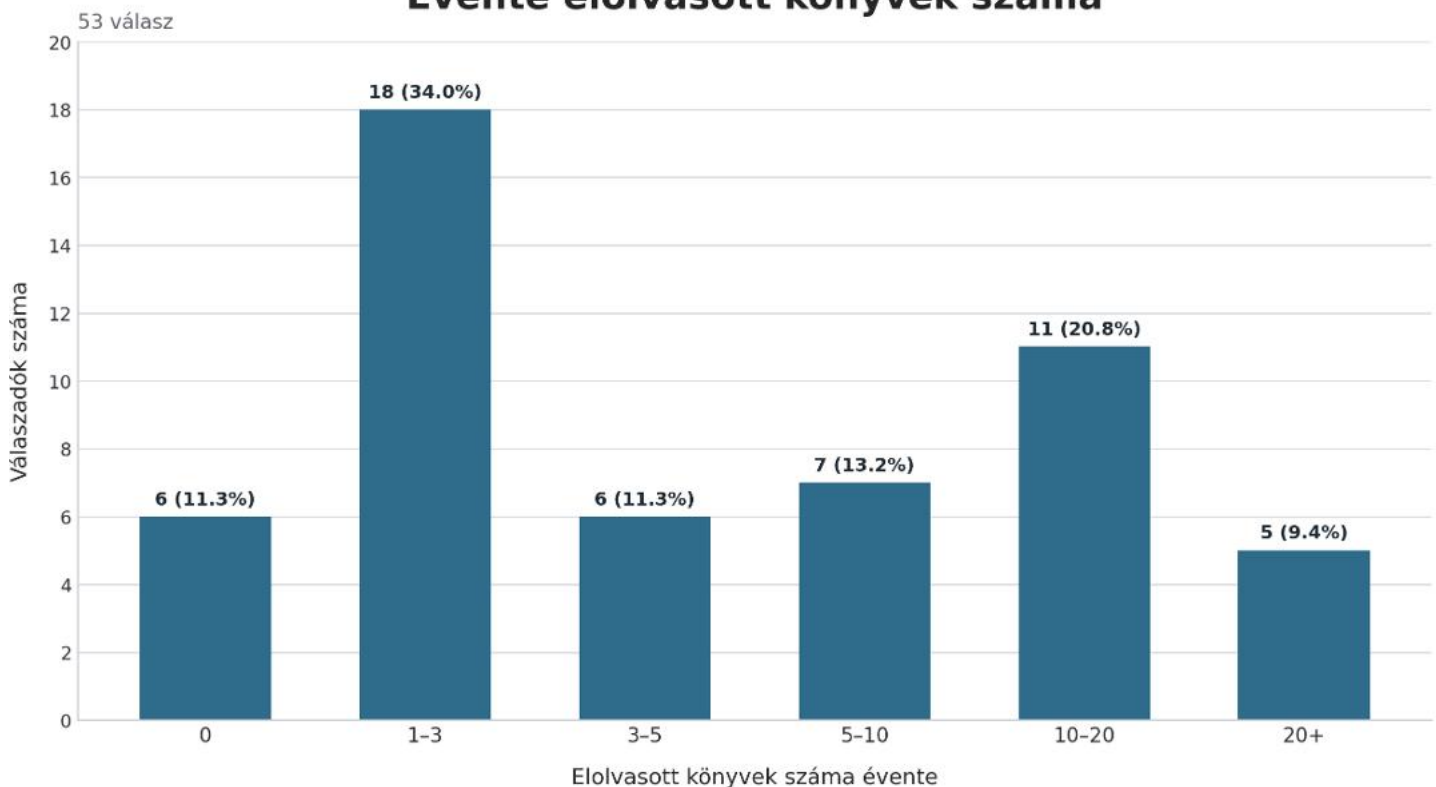
A tábori nők átlagban 10-20 könyvet olvasnak egy évben, míg a férfiak 1-3 között – ez a legjelentősebb eltérés, amit a statisztikák mutattak. A felmérésben a szépirodalom volt a legnépszerűbb – ezt a résztvevők 32,7 százaléka jelölte meg –, utána

LAPOZZ!

25 százalékkal az iskolai kötelező olvasmányok állnak. Ugyanakkor érdemes figyelembe venni, hogy a kötelező olvasmányok szépirodalmi alkotások, ez utóbbi két kategória tehát átfedésben van, vagyis az önként, „kényszer” nélkül elolvasott szépirodalmi művek aránya 7,7 százalék lehet.

ez így, meg kell néznünk, hogy pontosabban mit nyer az ember az olvasással. Könyvolvasás közben komplex, jól kidolgozott karaktereket követünk különböző szituációkban, más-más sorsokkal; olyan karaktereket, akikkel együtt tudunk érezni, akiknek számtalan döntési helyzetét ismerjük meg és éljük át. Ennek

Évente elolvasott könyvek száma



Harmadik helyre 23,1 százalékkal a fantasy került, de az előbb említett párhuzamosság miatt valójában ezek a tisztán saját indíttatásból kézbe vett olvasmányok állnak a lista élén.

Szintén érdekes, hogy 34,6 százalék szerint egy tízes skálán az olvasás maximálisan fontos tevékenység. Zsolti szerint „aki sok könyvet olvas, az bizonyítottan empatikusabb, megértőbb. Hogy megtudjuk, miért van

eredményeként az, aki olvas, sokkal több együttérzésre képes az emberekkel. Amikor az egyik szereplőt utálsz, a másikkal azonosulsz, akkor a helyébe képzeled magad, beszippant a könyv, és nem tudod letenni. Valójában szerintem nem a tanultságon van a hangsúly, hanem azon az emberi tulajdonságon, az empátián, ami elválaszt bennünket az állatok többségétől. Ennek hiánya nemcsak eseti, kínos szociális interakciókhoz vezet, hanem ahhoz is, hogy könyvol-

vasás nélkül végleg elveszíthetjük a másokkal és a saját magunkkal való együttérzés képességét.”

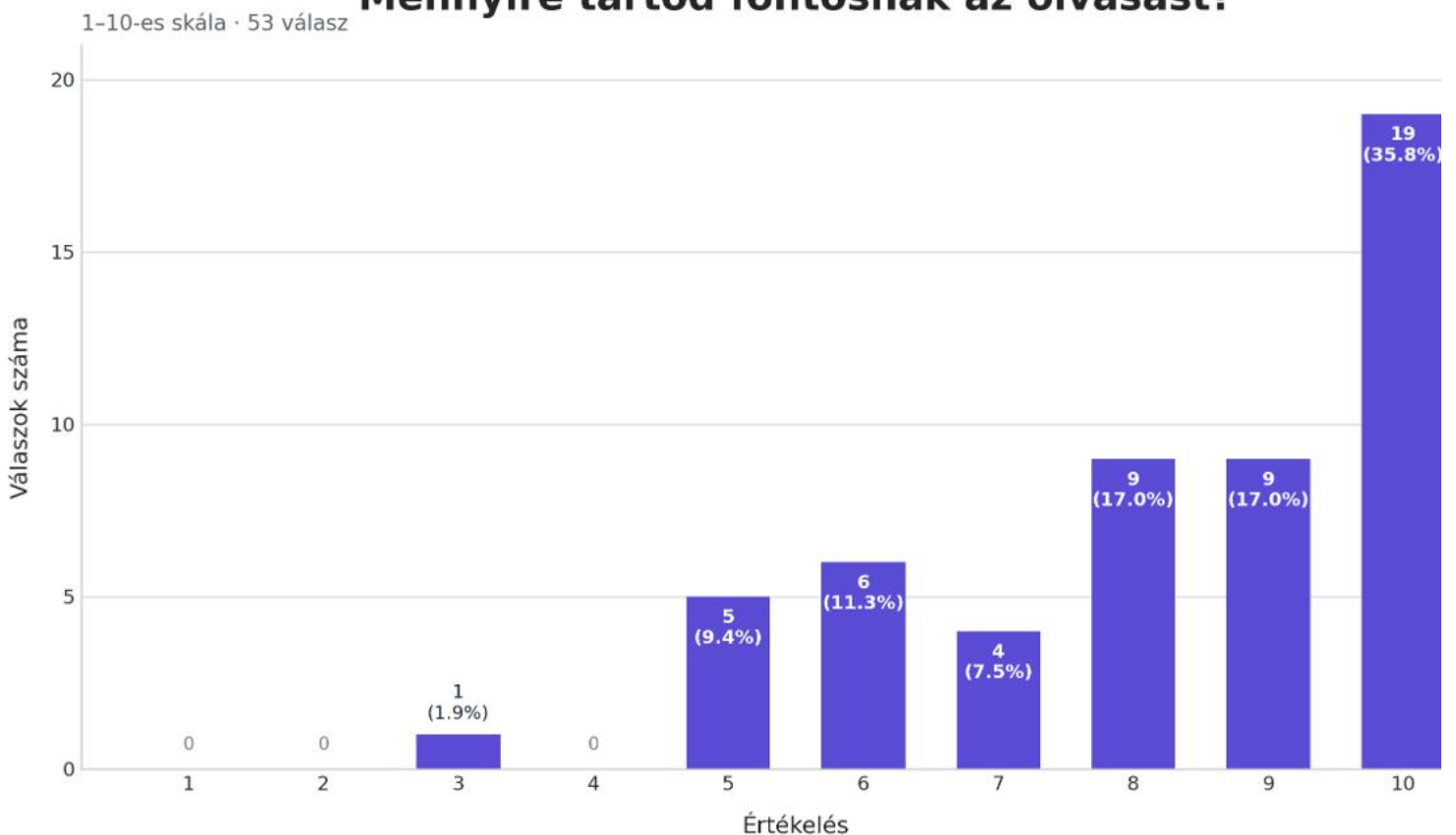
LÉGY JELEN ÉS TUDATOS

Zsolt adott néhány konkrét tippet a képernyőidő csökkentéséhez, hogy többet és jobban tudjunk beszélgetni, olvasni. Ha például összegyűlünk a barátainkkal, célszerű egy helyre gyűjteni a készülékeket még a beszélgetés elején. Ezzel nem adunk magunknak egérutat a számunkra érdektelen beszélgetésből, hanem rákényszerülünk arra, hogy mi ma-

gunk tegyük érdekessé azt. A szakmai vezető másik ajánlása, hogy egy összejövetel folyamán építsenek egy tornyot a telefonokból. Ezzel kényelmetlenné tesszük a készülékek felesleges használatát.

Zsolti szerint meg kell találnunk a számunkra megfelelő kompromisszumot, amely lehetővé teszi, hogy fokozatosan beépítsük a könyvolvasást a mindennapjainkba. Ösztönözni kell magunkat a lelassulásra egy olyan világban, amelyben a pörgés vált sztenderddé.

Mennyire tartod fontosnak az olvasást?



**„EGY DOLGOT SZERETTEM
VOLNA CSINÁLNI, DE AZT
NAGYON JÓL” –
BODOR JULCSIVAL, A TÁ-
BOR VEZETŐJÉVEL BESZÉL-
GETTÜNK**

A 45. DUE KOMMUNIKÁCIÓS ÉS MÉDIA SZAKTÁBORÁNAK ÚJ TÁBORVEZETŐJE BODOR JULCSI, AKIT KÜLÖNBÖZŐ FELADATAIRÓL ÉS ÉLMÉNYEIRŐL KÉRDEZTÜK.

Pontosan mi a feladatod táborvezetőként?

Az egész szervezeti folyamatért én felelek, ebbe beletartozik az, hogy a táborvezetőséggel megbeszéljük a tábor és a csoportok tematikáját. Segítek nekik a felkészülésben, és szoktunk egy tábor előtti bejáró hétvégét tartani Balatonkenesén, ahol tartjuk a meetingeket. A tábor időszakában én felelek azért, hogy minden pontosan, időben készüljön el. Ha bárkinek bármilyen problémája van, például a csoportokban, esetleg a szobában gond van, vagy egészségügyi probléma merül fel, engem kell keresniük.

Hogyan viszonyulsz az előző táborvezetőkhöz, esetleg adtak-e neked inspirációt ahhoz, hogy te hogyan vezesd a tábort?

Sokat tudtam tőlük tanulni, Babcsány Andris volt az előző táborvezető, én voltam a táborvezető-helyettese. Sok mindent tanultam tőle, vannak olyan jó gyakorlatok, amiket tőle vettem át, ezek sokat segítettek a vezetésben. A legnagyobb segítségem a vezetővé válásban Zala Orsi volt, rengeteg ötletet kaptam tőle, amiket itt a táborban hasznosítok. Örülök, hogy ilyen emberektől tanulhattam és elsajátíthattam ezeket a képességeket.

Milyen élmény volt korábban csoportot vezetni?

Nagyon jó élmény volt csoportvezetőnek lenni, pontosan azért, mert átadhattam azt a tudást és az újságírás iránti szeretetet, amit én is innen kaptam.

Hiányzik neked az, hogy csoportot vezess, ezen belül is a print újságíró csoportot?

Nagyon hiányzik, hogy csoportot vezethessek, hogy foglalkozzak a táborozókkal mindig nagyon jó kapcsolatot tudtam velük kialakítani. Sok új dolgot tudtam nekik megtanítani és ennek mindig nagyon örültem. Sajnos táborvezetőként nem lehetséges, hogy csoportom legyen, mert megoszlaná a figyelmem. Inkább csak egy dolgot szerettem volna csinálni, de azt nagyon jól.

Hogyan élted meg a hétfői napot, ezen belül a szoba-razziát?

Én fontosnak találok azt, hogy nincsen sok szabály, de azt a keveset, ami van, be kell tartani. Természetesen megértem, mivel táborozóként én sem tartottam be mindent, de táborvezetőként én elvárom, hogy ezeket mindenki komolyan vegye.

Mit gondolsz a Tábor Belehúzról?

Nagyon szomorú vagyok, hogy nem a sárgák, az én csapatom lett a győztes, de alapvetően jól sikerült, és gratulálok a kékeknek és a szervező társaimnak.

Milyen élményt, tapasztalatot adott neked az, hogy már 10 éve itt vagy a DUE táborában?

Nagyon fura ebbe belegondolni. Akkor jöttem először a táborba, amikor elballagtam 8. osztályból, és azóta már egy munkával rendelkező, tapasztalt ember lettem. Nagyon érdekes ez a karrierút, amit a DUE-n belül megjártam, alapvetően nosztalgikus végiggondolni ezt, sajnos nagyon gyorsan rohan az idő, de büszke vagyok arra, amit elértem és nagy szeretettel gondolok vissza az összes DUE táborra.



„HA VALAMIBEN KIMAGASLÓAN JÓ VAGY, TEDD FEL RÁ AZ ÉLETED!” – SCROB ANDI

LEHET ÉRVÉNYESÜLNI INTROVERTÁLTKÉNT A MÉDIA VILÁGÁBAN? ÉS MILYEN, AMIKOR VALAKI VÉGRE NEM CSAK SZÜLŐKÉNT, HANEM SAJÁT ÉLMÉNYKÉNT TAPASZTALJA MEG A DUE-TÁBORT? SCROB ANDREÁVAL, A TELEVÍZIÓS MŰSORKÉSZÍTŐ CSOPORT ÚJ VEZETŐJÉVEL BESZÉLGETTEM, AKI TÖBBEK KÖZÖTT ELÁRULTA, MIVEL INSPIRÁLJÁK ŐT A TÁBOROZÓK, ÉS MIK VOLTAK A LEGNAGYOBB KÉTSÉGEI A TÁBORRAL KAPCSOLATBAN.

Scrob Andi táborvezetősége előtt egy régi táborozó anyukájaként ismerte a DUE-tábort:

„Szülőként ezt a közösséget mindig is nagyon inspirálónak tartottam, főleg egy olyan gyerek számára, akit az oktatási rendszer nem tud lázba hozni, vagy esetleg sok kudarc éri. Amikor a felnőttek tényleg partnerként kezelik a fiatalokat, teret adnak az elképzeléseiknek, és meg is hallgatják azokat, az egy gyerekekre számomra meglepően nagy erővel hat.” Mint újdonsült csoportve-

zető, Andit lenyűgözte a táborozók bátorsága és kreativitása. *„Egy évig voltam gyakornok a tévében fiatalon, és még akkor is remegett a kezem, féltem, hogy vajon a kávéét jól viszem-e a szerkesztőnek.”*

„Az introvertáltabb emberek közé sorolom magam” – mondta el Andi, aki szerint sokszor felmerül a kérdés, hogy vajon van-e bármi keresnivalója az introvertáltaknak a médiában. Ő úgy gondolja, hogy igenis van,



csak meg kell tanulniuk, hogyan legyenek nyitottabbak, ha a cél azt kívánja.

„A tábor előtt azon gondolkodtunk Szentendrei Adrival, hogy milyen jó lenne, ha ilyen témákról is lehetne beszélgetni a csoportfoglalkozásokon” – árulta el, amikor arról kérdeztem, hogy mit tanulhatnak tőle a táborozók az elkövetkező napokban. Andi fontosnak tartja, hogy leegyszerűsítve és logikusan adja át a műsor-készítés titkait, és így megóvjá őket az esetleges kísérletezéstől, hisz először a működő sémákat és alapokat kell elsajátítaniuk.

„Kísérletezni nagyon jó dolog, csak rettentően sok időbe kerül, drága, és mindig fennáll a bukás veszélye.”

Andi úgy fogalmazott, hogy „az ő korában” az volt az elvárás, hogy a médiában dolgozó emberek egy-egy területen rendelkezzenek kimagasló tudással, mert csak akkor érvényesülhetnek a szakmában.

„A rendező legyen nagyon jó rendező, a vágó legyen nagyon jó vágó – ez volt a megszokott. A táborozók ugyanakkor arra is rávilágítottak, hogy ez a korábbi elv mára megdőlni látszik, mivel egyre többen értenek «mindenhez egy kicsit». Lehet valaki polihisztor, de szerintem sokkal többet ad, ha egy valamiben kimagaslóan jó vagy, és arra teszed fel az életed.”

Andi a tábort megelőző kétségeiről is mesélt:

„Őszintén, féltem, hogy el tudom-e majd engedni azt a professzionalizmust, ami az én akaratomat helyezi az előtérbe. Azonban három óra alatt ezt teljesen magam mögött hagytam. Az a jó ebben a szakmában, hogy nagyon sokféle megoldás létezik, lehet különböző nézőpontunk, amíg a néző számára mindkettő helyes.”

Végezetül hozzátette, fontos, hogy ne csak a saját megoldásunkban gondolkozzunk, néha sodródniuk kell más emberek gondolataival, és élvezni kell őket.

A KENESEI HAJÓK LELKE

AZ ÓPERENCIÁS TENGER KÖZEPÉN A BABONÁK URALKODNAK, AKÁR CSAK A MAGYAR TENGEREN. CIKEMBEN ARRÓL OLVASHATOK, HOGY MIK EZEK A HIEDELMEK ÉS MILYEN HATÁSSAL VANNAK A KENESEI HAJÓKAPITÁNYOKRA, ÉS AZ ABLAKAINKBÓL IS LÁTHATÓ, BÉKÉSEN IMBOLYGÓ VITORLÁSAIKRA.

Gondolkodtatok már valaha azon, hogy a szikrázó Balatonon lebegő hajóknak vannak-e elmondatlan történeteik? Azon, hogy vajon miről kapták a nevüket, és ezek miért nem cserélődnek, mint a gazdáik?

A hajós kapitányok vezetik a vitorlásokat, őket viszont a babonák irányítják. Rengeteg írott és íratlan szabálynak kell megfelelni ahhoz, hogy valaki nyugodtan szelhesse a habokat, és ezeket a hagyományokat réges-régre lehet visszavezetni. A babonák az őseinktől maradtak ránk, akiknek még annyira kiszámíthatatlannak tűntek az óceánok ismeretlen hullámai és veszélyesen szélsőséges viharai, hogy kompromisszumokat ajánlottak a tenger isteneinek.

Papp Zsombor, vitorlásoktatóval a tábori kikötőben találkoztunk.

„A hajózás régen olyan volt, mint most az űrutazás, hiszen nem tudták, hogy a tengereken mit találnak, hogy mi van ott a távolban. Olyan volt, mintha most elindulnánk egy űrhajóval a naprendszerünk legtávolabbi sarkába.”

A legfőbb babona, ami itt, a kenesei kikötőben is suttogva kering, hogy a hajókat tilos átnevezni. Ez a hiedelem hosszan visszavezethető a tengeri is-



tenekre, és arra, hogy a hajók „lelke” a névadástól a *Mélység Könyvét* díszíti, és az istenek könyvével nem lehet kiszúrni egy aprócska névváltoztatással. Az is babona, hogy a hajók nőneműek, vagyis csak női neveket viselhetnek, ennek a teljesen logikus oka pedig az, hogy egy hajó pont annyi törődést, gyengédséget

és figyelmet igényel, mint egy nő.

„Meglepő szabály például, hogy az időjárásra és az ellátmányra nem lehet panaszkodni, különben mindig csak ez lenne a téma” – tette hozzá Papp.

A babonák leginkább a hajók elnevezéséről szólnak, de minden szabálynak van kivétele. Lehet az itteni kikötőben találkozni például *Lucifer*, *B-terv*, vagy épp *Tökmag* nevű hajóval is, amiket nem lehet a női nemhez kötni, de mégsem süllyedtek még el. Ha átnevezed a hajód, akkor sem halál lesz a jutalmad, maximum egy kis balszerencse – mégis érdemes utánanézni, hogy mi rejlik a csillogó, hajóra festett szavak mögött. Miért pont így nevezték el?

„Van egy másik hajóm, aminek Annaba a neve. Az előző tulajdonosa nevezte el így” – mesélte az oktató. – “Algériában, a Szaharában van egy ilyen nevű kikötőváros, ahol évekig dolgozott külkereskedelmi referensként, és annyira beleszeretett a városba, hogy a hajót, amit a béréből vett meg, erről nevezte el.”

Dr. Szayly Józsefnek, a DUE alelnökének is van egy vitorlása, ami itt horgonyzik a tábor melletti kikötőben. A *Dominica* nevet kapta. Nem a női névről van szó, hanem a Dominikai Köztársaságról, egy karib országról, ami táborunk alapítójának kedvenc téli pihenőhelye – már négyszer is ellátogatott oda élete során. „Biztos fogok még menni oda” – tett ígéretet lapunknak Jóska.



HÁROM BETŰBŐL FOGALOM – A DUE NYELVI TÖRTÉNETE

A DUE ELNEVEZÉS MA MÁR GENERÁCIÓK SZÁMÁRA ISMERŐS. MEGSZÜLETÉSEKOR TUDATOS NYELVI DÖNTÉS ÁLLT MÖGÖTTE. DR. BALÁZS GÉZA NYELVÉSZ, A DUE ALAPÍTÓ AELNÖKE MESÉLT ARRÓL, HOGYAN VÁLTOZOTT AZ IDŐK SORÁN AZ EGYESÜLET NEVÉNEK HASZNÁLATA.

A DUE ma már jóval több mint egy rövidítés: közel öt évtized alatt egy egész közösséget és szemléletet jelképező fogalommá vált. Amikor megalakult a *Diákújságírók Országos Egyesülete*, a névválasztás mögött tudatos nyelvi döntés állt.

„Ezt a mozaikszót mi alkottuk meg 1989-ben, az alapításakor” – idézte fel Géza. Bár a hagyományos rövidítés a „DOE” lett volna, végül a könnyebben kimondható és megjegyezhető DUE mellett döntöttek. A szó magyarul is jól hangzik, sőt más nyelv-

veken is jelentéssel bír (angolul: rendes, pontos; olaszul: kettő), ami tovább erősíti egyediségét.

A három betű használata ugyanakkor helyesírási kérdéseket is felvet. Az akadémiai szabályzat szerint az olyan összetételeket, mint a DUE-tábor vagy a DUE-rádió, kötőjellel kell írni, míg egyes médianevek esetében – például DUE Tallózó vagy DUE Rádió – a különírás is elfogadható.

Balázs Géza szerint a helyesírás és az arculat nem mindig jár kéz a kézben. Bár érdemes követni az akadémiai szabályokat, egy szervezet saját írásmódja is meghatározó lehet. Az évek során pedig maga a DUE is önálló életre kelt a nyelvben: megszülettek olyan alakok, mint a „dués”, a „duézunk”, sőt a tréfás „DUÉK” köszöntés is.

„A DUE tényleg valamiféle fogalommá vált” – fogalmazott a nyelvész. Hogy egyszer önálló szócikként is bekerül-e a magyar értelmező szótárba, azt még nem lehet tudni, de a diákmédiában betöltött szerepe alapján a három betű ma már sokkal többet jelent egy egyszerű rövidítésnél.



MIÉRT LETT NEHEZEBB TÁJÉKOZOTTNAK LENNI?

SOHA NEM VOLT ILYEN KÖNNYŰ INFORMÁCIÓHOZ JUTNI. MINDEN WIKIPÉDIA-CIKK, YOUTUBE-VIDEÓ EGY KATTINTÁSRA VAN. SOHA NEM TUDTUNK MÉG ENNYIT A VILÁGRÓL ÉS SOHA NEM VOLTUNK ENNYIRE ELVESZETTEK BENNE. DE VAJON A VÉGTELEN INFORMÁCIÓBŐSÉG EGYENLŐ A TÁJÉKOZOTTSÁGGAL? ALIGHA.

Az ember ott áll a csatatér kellős közepén mobiljával a markában, és minden égirányból más sajtóorgánumok fülsüketítő, egymást túlharsogó, hangzatos csatakiáltásait hallja, és nem tudja eldönteni, kinek higgyen.

A hiba nem feltétlenül a technológiával van, sokkal inkább a saját elkényelmesedésünkkel. Gyakran csak a hangzatos szalagcímekig jutunk, forrást szinte

sose ellenőrzünk. Emellett egy hír-buborékot alakítunk magunk köré, ahová kizárólag a saját véleményünkkel egyező híreket engedünk be. Egy ellenkező perspektíva így nem egy alap lesz, hanem egy sértő támadás. Így tökéletesen fölládozható sakkfigurák lehetünk, akik feltétlen és belegondolás nélkül terjesztik az üzeneteket, amelyeket magukénak hisznek.

Épp ezért rendkívül fontos, hogy a média terén is tudatosan élő és gondolkodó fiatalság legyünk, hogy ne legyünk befolyásolható játékszerek. Ellenőriznünk kell, hogy a meggyőződéseink stabil alapokon, forrásokon állnak. Ennek a gyakorlására tökéletes hely a DUE-tábor, hiszen itt a forgatások, cikkírások és rádióműsorok sűrűjében tanuljuk meg igazán, mekkora felelősség van a kezünkben. Csak így biztosíthatjuk, hogy valóban tisztában legyünk az emberiség fontos ügyeivel ahelyett, hogy csupán a zaj részei lennénk.





TÁMOGATÓINK 2026-BAN

KIEMELT TÁMOGATÓK:

Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság
Kulturális és Innovációs Minisztérium
Rákóczi Szövetség
ORFK-Országos Balesetmegelőzési Bizottság
Ezredforduló Alapítvány

TOVÁBBI TÁMOGATÓK:

Audio-Technica Central Europe Kft.
ADMD Audio
Balatonkenese Önkormányzata
Broadmax Kft.
Canon Hungária
DUE Médiaügynökség
Fantastigo
Hódmezővásárhelyi Szakképzési Centrum
metALCOM Zrt.
VANNET Telekommunikációs Kft.

FOTÓ: GUNDL ALBERT